

выходитъ во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы
бромъ рускихъ святыхъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ
"Библіотека наїзnam. повѣстей" виходить по 2 печат. ар.
кшѣ кожного 15-го и послѣднаго дня кожного мѣсяца
Редакція "Адміністрація" подъ Ч. 44 улиця Галицка
Рукоописи звертаються лишь на попередне застереженіе
Оголошення приймаются по цѣнѣ 6 кр. отъ одног.
строчки печатной, въ рубр. "Надбслане" по 20 кр. а. в.
Рекламація неопечатаній вольний отъ порта.
Предплату и инсераты приймаются: у Львовѣ Адмі-
ністрація "Дѣла", у Вѣднѣ Haasenstein & Vogler, Wall-
schgasse 10; M. Dukea, Riechergasse 13; G. L. Daube &
Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Mossе; F. A. Richter
и Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haasenstein & Vo-
gler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Нава. Въ Рес-
публиції Редакція "Кіевской Старины" въ Кіевѣ, почтовий
пунктъ "Газетное Бюро" В. Ф. Зама въ Одессѣ Дори-
гуды и "Газетное Бюро" В. Ф. Зама въ Одессѣ Дори-
гуды ул. д. Ралли 9.

ДЕНЬ

— Просимо поспѣшити съ присылкою
заглостей!

Рѣ сплавъ русской взбрѣзовой школы.

Не для иныхъ цѣлей а для добра са-
мого школьнаго подносили мы въ нашій
членописи столько же разъ потребу остаточ-
ного упорядкованія взорѣвон руской школы
въ „Народномъ Дому“. Въ маю с. р. выслала
„Народна Рада“ въ справѣ той основне и все-
сторонне представленье до п. министра про-
свѣты и спонукала слѣдство, въ котрому всѣ
занѣты, поднесеній „Народною Радою“ противъ
управителя симъ школы, показались въ повни
оправдаными. Рефератъ о томъ подала слѣдча
комисія краевої школьнай власти ще въ черв-
нѣ сего року, а мимо того пекуча та справа
не только не дождалась по нынѣшний день
своего волагодженія, але нема выглядѣвъ, щобъ
ыю радикально усунено. Мы поминаемо вже
оставину, що слѣдча комисія не приняла
всего до протоколу, що тѣ переслуханий сто-
роны подали; поминаемо и той фактъ, що не
всѧ жалобниковъ слухано, бо доставленый
Радѣ школьнай краевої материаъ слѣдчій
бути чѣмже досгаточнымъ, щобъ тяжко про-
изнавшагося управителя по феріяхъ не лиши-
ти на давнѣмъ становиску управителя и учи-
ти.

Мимо того есть нынѣ фактъ, что п. Титу Будзыновскій есть въ русской взорцевой школѣ, веде одну класу и свою школою управляетъ. По феріяхъ дано ему вправдѣ на якійсь таихъ отпустку, щоъ усунутъ его отъ занять, але скоро записи окончились, введено въ извѣдь въ службу. Выходило-бъ въ того, прѣвъ насть можна провинитись даже тяжко, алько въумѣхто найти дорогу, щобъ сразу бодай проволѣчи. На таке выходитъ и въ дніомъ случаю. Власть школьнаго краевъ не съшится въсъ упорядкованьемъ взорцевой школы руской, мимо того, что „Народна Рада“ въ-друге просила о то п. министра просвѣты. Тымъ самымъ додався п. Титу Будзыновскому, отыдаючись вже поклятии фахового чоловѣка зъ першої експедиції, п. Севеліяна Михайловича Загайка, пригадавъ сообѣ щасливо на п. Коенѣрскаго, уживуючого овѣжного воздуха въ Угриновѣ, и телеграфично покликавъ его. П. Коенѣрскій злетѣвъ стрѣлою до Петербурга, а знающи тамошній отношенія и россійскій языкъ докладавши, якъ его товаришъ, хоть не знаявъ финансового положенія „Заведенія“, пояснивъ все такъ докладно и во всісторонно, что у друге дано грошъ. Тогда и установлено въ Петербурзѣ окремый синдикатъ для дальнаго веденія дѣлъ „Заведенія“, а прото-синдикомъ, або заступникомъ синдикату россійскаго для Галичини, именовано о. Ивана Григоріевича Наумовича.

васкому сълѣсть разпочинати новыи публичныи
школы на коритаряхъ съ учительми сеи
школы. О сколько мы поизформувались, то
иша проволоки має спочивати на референтѣ
р. Рады школьной, которому може не подоба-
ть пресея изъ стороны Русиновъ и для того
чтобы вмъ все на перекоры. Чи таке поведе-
нии и референта достойне становиска педагога

и урядника шьольной власти, мы лишь пытаемся. На всякий одинакожъ случай проволока жадать повагъ власти, а въ даномъ случаю той-же школы. И проте звертаемось до Его Еис. и. намѣстника ще разъ съ умилльнымъ прошеньемъ, щобъ не лишь вволивъ спонукати чистотче поръшенье сені пекучои справы, але и отлагувъ до отвѣчальности протекторовъ п. Булыновскаго. Думаемо при тѣмъ, что п. Булыновскаго належало-бы сей часъ усунути отъ Рускии школы, икъ се було проектировано вже върхъ феріями.

Якъ развивались финансій интересы „Заведенія“ подъ управою новои дирекція, се рѣчь звѣтна и на тамъ мѣсци я про нихъ говорити не буду. Скажу лишь, что нова дирекція стала все на ново сортувати, оцѣнювати актива, збирати пасива, доходати всякихъ браковъ въ портфелю векселевомъ и т. д., а по при то выплачивати зновъ значнѣ сумы, забраны въ чаю крайніи бѣды зъ „Народного Дому“, и заопокоювати вѣрительвъ, котрй не увлеклия патріотизмомъ и не дали мораторіи. Одинъ лишь вдовично-спрѣокій фондъ не бувъ на отолько щасливый, щобъ въ нему звернено 75.000 зр.

ль исторії звѣстного „Заведенія“.
(Дальше.)

Після Косніркій уродився и выховався въ
цьої Галичинѣ, але не бувъ на столько щасли-
ви, щобъ изъ школы „выйти въ люде“. Прото-
му скоро жуєть оглянувшись за приватною
шубкою виїшовъ себѣ ек при Aziendѣ, котрою
поміжъ рокахъ управляє п. Д. Сѣнкевичъ,
директора трестанського. При всекурації
бувъ п. Косніркій агентомъ, їздивъ по Га-
личинѣ и всекуровавъ священиківъ и селянъ на-
Русію. Коли познайше п. Сѣнкевичъ перенісся въ
Русію и тамъ заснувавъ „Якорь“, п. Косніркій

Але вернімъ до нашои рѣчи, именно до марта 1885 р. Якъ дуже добійло в. Савельяна, що его не

директоръ "Заведенія" довшій часъ взято до другои експедиції въ Петербургъ, такъ

ше бôльше почувъ быъ себѣ покривдженымъ, що
его мѣсце въ центральной дирекціи занялъ п.
Коснѣрокій. П. Коснѣрока познавъ п. Савелинъ
въ часѣ своего побуту въ Петербурзѣ и довѣдався,
що быъ въ вышихъ сферахъ хлопоче для себѣ
якесь мѣсце. П. Коснѣрокій просивъ павѣть п.
Савелина о инотанцію до о. Наумовича и о по-
мощь того-жъ пособного въ тыхъ вышихъ сфе-
рахъ. Теперь той самъ кліентъ ставъ его дирек-
торомъ и мавъ ему розказувати! — Якъ бы не
я, якъ бы не моя „коммерческая сдѣлка“, де бу-
ло-бъ пынъ „Заведеніе“? — подумавъ п. Саве-
линъ, — а теперь плоды моего застѣву збираютъ
другї!... П. Савелинъ однакожъ не зналъ, що о.
Наумовичъ мусѣвъ такъ зробити, а не інакше,
що о. Наумовича вязала давна пріязнь съ о. Ко-
снѣрскимъ въ Угринова и що сей отець жалу-
вався передъ о. Наумовичемъ словами: „Пріїхавъ
мой братъ съ родиною зъ Россіи и не має зъ
чого жити. Менѣ трудно его держати, десь буду
нагнали, чи щось...“

Мѣсяцъ мартъ 1885 р. бувъ досыть холод-
ный. На высокомъ Подблю лежали ще снѣги. О-
зимина не вылазила зъ землѣ. Але п. Савелина
мало вже обходило пытанье, чи буде урожай.
„Коммерческая сдѣлка“ пошла въ воду, на закуп-
но пшеницѣ не было зломаного дудка, навѣть въ
тѣмъ часѣ, коли о. Наумовичъ въ сѣчнія 1885 р.
велѣвъ бодай на показъ выплати колька вагоновъ
въ Россію. Онъ сидѣвъ при печи въ теплой ко-
мнатѣ, коли наразъ 22 марта стаювъ передъ
нимъ п. Коснѣрскій съ п. Волошиновичемъ яко
бухгалтеромъ нової центральной управы, щобъ
въ касѣ філії тернопольской предиривати сконтръ.
Вѣрою оказавша, въ тернопольской філії, получе-
нной съ збожевыми магазинами, не было що и скон-
трувати. Центральна дирекція въ часѣ крайной
бѣды забрала була 30.000 зр. готовкою, а кроме
того п. Савелинъ выплативъ до 21 марта 1885 р.
въ щадницѣ тернопольской 41.992 зр. и 69 кр.
а. в. Лишилисъ лишь порожній магазинъ, котрый
въ своїмъ часѣ стояли богато гроша, порожній
мѣхъ, деяки снаряды господарскій, трохи запасно-
го товару и — ловги на комитентахъ.

П. Кононрскій обвинивъ п. Савелина въ
цуже богато рѣчахъ. Поминувши, что воякъ отра-
ты, який въ минувшихъ лѣтахъ, почавши отъ 1880
г., т. е. отъ заснованія, збожеве предпріемство
принесло „Заведенію“, п. Кононрскій вмѣнивъ въ
чину п. Савелинови, жадавъ онъ ще вдачъ точ-
ныхъ и подрѣбныхъ рахунковъ зъ першои подо-
рожи п. Савелина въ Россію, а именно хотѣвъ
а вояку цѣну дѣзнатись, кому яко посередни-
камъ плативъ п. Савелинъ $\frac{1}{2} \%$ отъ выхлопота-
ной въ Петербурзѣ грошевои помочи? Дальше
робливъ новый директоръ п. Савелинови замѣтъ,
до зъ его вины Товарищество югозападныхъ залѣз-
ыхъ дорогъ дало „Заведенію“ лишь 300.000
ублѣвъ позички, коли можна було бѣльше вы-
ерти, такъ, якъ бы то грошъ въ Россіи лежали
а купъ, а п. Савелинъ не умѣвъ брати. Оста-
очно заявивъ ему, что ще зъ 1881 року залягає
ъ філії тернопольской сума 24.387 вр. 37 кр.
иля „Заведенія“. На давый знакъ привезеный
ухальтеръ, п. Волошиновичъ, положивъ на
толь свистокъ наперу, описанный оловцемъ, на
отромъ именно послѣдній замѣтъ отоївъ будто

П. Савелинови стало мутно въ головѣ. Онъ
позумѣвъ, что тутъ вымѣreno на него тяжкій
даръ дефравдація, але отяжившиясь скоро ска-
зъ: Се все ложь и я оправдаюсь письменно и
подставъ контовыхъ моихъ книгъ. Исквишто-
ы удалились и отъѣхали.

Предплата на „Дѣло“ для Американ:	для Россіи:
на цѣлый рокъ . . . 12 зр. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.	
на полъ року . . . 6 зр. на полъ року . . . 6 рубл.	
на четверть року . . . 3 зр. на четверть року . . . 3 рубл.	
съ дод. „Библіотеки“: съ дод. „Библіотеки“:	
на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.	
на полъ року . . . 8 зр. на полъ року . . . 8 рубл.	
на четверть року . . . 4 зр. на четверть року . . . 4 рубл.	
на семь додатокъ: на семь додатокъ:	
на цѣлый рокъ . . . зр. 5— на цѣлый рокъ . . . 6 рубл.	
на полъ року . . . зр. 2·50 на полъ року . . . 2·50 р.	
Для Заграницы, окроинъ Россіи:	
на цѣлый рокъ . . . . . 15 зр.	
на полъ року . . . . . 7·50 зр.	
на четверть року . . . . . 3·75 зр.	
съ дод. „Библіотеки“: на семь додатокъ:	
на цѣлый рокъ . . . 19 зр. на цѣлый рокъ . . . 6 зр.	
По одному же число юштусе 12 кр. в. в.	

самыхъ спочивающихъ причины зла, намъ треба
вянтись сподльными силами до дальншои работы.
Вже первому человѣкови назначивъ Богъ въ
жѣнцѣ помощнику, а мы жіемо на свѣтѣ не
для ишои цѣли, якъ щобъ взаимно спира-
тись. Да довжникъ самъ не въ силѣ сперти,
щобъ его грунтъ лицитацію не перейшовъ
въ чужїе руки, тамъ черга приходить на
кѣльца лицитаційнїй, т. е. товариства,
котрї мали бы задачу старатись, не допустити
до того. Я заразъ поясню ту рѣчъ.

Якъ вѣдомо, суть два роды лицитацій, именно лицитаціи на движимости и лицитаціи на недвижимости або грунты съ тымъ, що съ грунтами нерозлучно есть влучене. Лицитаціи на движимости суть упрощеній патентомъ цѣсарскимъ въ той способъ, що на подставѣ выроку або угоды отъ разу перепроваджуєся при помочи суду описание и оцѣненіе рѣчей движимыхъ; а по правосильности революціи, пріемаючої тѣ два акты разомъ сполученій до вѣдомости судовои, на прошеніе розписуєся два короткія речинцѣ до лицитаціи съ тымъ, що движимости заграбленій продаются на першомъ речинци за цѣну або выше цѣны детаксованои, а на другомъ такожъ ииаше тои-жъ за яку-небудь цѣну. Найбѣльше оффруючій платить заразъ грошъ, а въ замѣнъ за то дѣстас заразъ влицитований предметъ на власнѣсть. На тѣмъ все кончается.

На томъ все кончится.

Довше треває и есть дорожшою лицитація на недвижимости. На подставѣ выроку або ишого на ровни стоячого документу мусить передъ всѣмъ грунтъ держника бути описанный на мѣсци судовою комисію и опись сей въ судѣ принятый. Се першій степень, котрый въ мѣсцяхъ, де суть книги грунтовы, застуپає вписомъ довгу въ ту книгу грунтову. Потомъ слѣдує оцѣненіе грунту заставомъ обтяженнога, що вже мусить довершити комисія на мѣсци, де грунтъ положеный. Се другій степень еквакуаціи. По правосильности сихъ двохъ степенівъ слѣдує лицитація, котра правильно отбувається на трехъ речинцахъ, отдаленыхъ бѣ себѣ о 30 днївъ, а котрій всѣ три на 30 день въ часописяхъ едиктами мусять бути поданій до прилюдной вѣдомости и едиктомъ уряду громадскога тамъ, де лежить грунтъ, выставленный на продажь. Условія, подъ якими лицитовану реальнѣсть можна купити, бувають рознородні: правильно на першомъ и другомъ речинци лишь за цѣну оцѣнкову, а на третьомъ такожъ низше сен цѣны. Щобъ однакожъ лицитація могла отбутися, мусить станути найменше три особы до лицитаціи. Зъ тыхъ кождый складає передъ лицитацію vadium (закладъ), звычайно 10% цѣны детаксованои, до рукъ комисіи лицитаційнои, почѣмъ цѣна подбивається такъ високо, ажъ поки нѣкто бѣльше вже не надцѣнью. Хто давъ найбѣльшу цѣну, той купивъ грунтъ и его закладъ задержується, прочій заклады ввертаються

Въ 30 день по правосильности такого ли-
цитаційного акту складається решту цѣни купна
и отбираєся реальність въ посѣданье. Наколи
лицитувавшій и купившій не додержить якого-
небудь условія лицитації, тогды на бажанье
интересованихъ тратитъ закладній грошъ, а на
коштъ и шкоду его розписується нова лицитація
и продовжася та разъ.

и продався ще разъ.
Такій бувъ-бы короткій перебѣгъ звычайної лицитаціи. Теперь скажу больше.
При нагодѣ такихъ лицитацій суть люде, котрѣ легкимъ и дешевымъ способомъ приходять въ посѣданье грунты, а суть и такѣ, що только въ того жіють и навѣть роблять маєтки, бо купивши грунтъ дешево отпроду-ють его оттакъ дорожше. Якъ се дѣлается, най-

лучше поясню примѣромъ.
Передъ колькома роками прійшовъ до Жабья жидъ Гершко. Бувъ онъ бѣдныи, бо принѣсъ съ собою колька лишь гульденовъ. Осѣнъ въ якбись будѣ та пробуавъ тутъ свои злідни. Дѣтвора обсѣла его, онъ ободраный и выголоженый заходивъ неравъ до своего сусѣда Василя, который въ милости де-ще ему подававъ. Съ часомъ Гершко ставъ, якъ то ка-
жутъ, гандлювати, то купивъ овечку, то прода-
вавъ обарѣнки, то де-ще другого, а небавомъ
почанъ шинкувати и горѣвку та продавати
тютюнъ. За колька лѣтъ доли его поправилась.
Онъ купивъ собѣ вже кусень грунту та
больше въ вышрошеного икъ купленого побу-
довавъ хатчину, а далѣ ставъ вже на добре
проводити гандель. Але все то було ще для
него мало. Ему хотѣлось будь-що будь стати
саздою, ему захотѣлось купати грунтъ Васи-
левый, и икъ-бы на смѣхъ спытавъ одного ра-
зу своего сусѣда, чи не продавъ-бы ему бодай
ка за землю своего грунту. Василь усмѣхнуася

тъ же: Гершку, а дэль-бы в
батькощику!

Проехалось жаждеясь чарь; Василья постигло
неопасство. Кинулся бить сюды-туды, мусить-
затянути пожичку, разъ на 20 ар., разъ на 10
ар. Каждый разъ перебьетъ его Гершко и
“тыцьнувъ” ему тѣ гротѣ. Недовго потонь-
додавъ еще 20 ар. и зробилось венго 50 ар. Ва-
силь не отда, Гершко скажетъ. Просится
Василь, Гершко жде. Але за выгоду беретъ у
Василя то курочку, то гусечку, то сѣнца, то
внову що иного. Минуть вновь жаждеясь чарь,
коли Василя на ново влечуть до суду на тер-
минъ единъ, другій. Тутъ же Гершко не
може излати и Василя, заставлена на выплату

(Конецъ буде.)

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

пашъ комисарь. Зъ роду быть его не бачиль. Комисарь алѣть въ воза и замыслии Васильевъ, що привадить въ спраѣ доягу Гершкового въ суду, ставъ его хату описувати. Василь ажъ поблѣдѣ: Гершко, той ободранецъ ставъ бы теперь такій бутый! Не помогло иѣчого, описано грунтъ и хату. Нѣчого чинити! Василь устаравъ 50 ар., иде до Гершко да вѣтъ отда давати. Що ты менѣ дашь, а процентъ за два роки, а комшeї? Я маю въ тебе 130 ар. Додамъ тутъ, що съ дѣллось що передъ выданьемъ уставы противъ лихвы. Що не напросивши Василь, що не написавъ Гершкови дружківъ, и ярокъ, и курей, и гусей, все не помогло; Гершко покликався, що має декретъ и що буде продавати хату.

Василемъ стало лячно. Пойшовъ бинъ позадитись, а опдела, вступивши до Гершко, просить, щобъ пождали. Згодилися. Гершко буде ждати, але підъ уговорюмъ, якъ Василь подпише ему тратку (вежесяль) у нотаря. Пішли оба до Коссова. Гершко по дорозѣ поучинъ Василя, що має гонорити передъ нотаремъ и научинъ его, що будуть бинъ позичай у него 150 зр., що за процентъ обѣцяє ему по 30 зр., що та 30 зр. теперъ вже добрахонується до довгу, що по півъ року має дати ему 90 зр., а за другій піврікъ зновъ 90 зр., а скорѣї не заплативъ, то обѣцяє ему платити 10 зр. на рокъ проценту.

Списали тратку и вернули домой. Гершко такій добрый ставъ Василеви, икъ пѣко-
ли. Колько разовъ войша рѣчь на довгъ, за-
рвъ како: Я тебѣ, Василю пожду, сколько
хочешь. А симчасомъ Гершко наживъ себѣ и
курей и гусей и давъ Василеви на зимовокъ.
Василиха все упоминала чоловѣка: уважай Ва-
силю, але Василь гиѣвный откладувать чи:
Гершко добрый чоловѣкъ!

Одного разу залетѣли куры Гершкови въ грядки Василихи и выпортили все, что тамъ было. Посварилась Василиха съ Гершкомъ и скончилась пріязнь. Гершко зверещавъ: Я настъ научу, якъ мене не шанувати, и по всѣму. Попродавъ Гершко куры, попродавъ дрбъ, бачать, Гершко хоче выноситись. Тѣшится Василь, рада тому и Василиха, та лишь старается о грошѣ, щобъ сплатити навѣнного жида. Жде ярмарку. Але закимъ дождалась, заѣхала вновъ комюнї и Гершко вновъ описавъ грунтъ. По мѣсяцю пріѣшли таксаторы и оцѣнили грунтъ съ хатою, что вартували 110 зр. на 900 зр. Теперь доставать Василь форлядунокъ за фор

Теперь доставить Василь Форлидунокъ за Фор-
лидункомъ, ходивъ на речинцѣ до суду, але
все говоривъ, що отъ дѣтей нѣхто грунту не
возьме. Прійшла и лицитація. На першій ре-
чинець Гершко не іде, на другомъ Гершко
такожъ нема, передъ третимъ Гершко поїханъ
до Коссова и Василь съ нимъ. Стали передъ
судомъ. Оголошують лицитацію. Василь скла-
дає на стіль 90 зр., ба далѣй 180 зр. Але Гер-
шко каже, що ему більше належиться, а именно
капиталу 180 зр., проценту 10 зр., за ко-
мисію 30, а за оголошеніе лицитаціи по газе-
тахъ 30 зр., всего 250 зр. Впрочемъ, каже
Гершко, що більше не має вже права грошъ бра-
ти, анѣгодитись, бо більше всю претенсію бтету-
пивъ жїнцѣ своїй, а ова доче лицитаціи. За
разъ бтакъ вложивъ Гершко вадіюмъ 90 зр.,
то само зробили його братъ Абрумко и Мен-

Загадичный Девизы.

дастъ больше? Нѣхто? Продано! На другій
день волынуло поданье до суду, що Гершкона
продаву таї претенсію зновъ отступила, такъ
Гершко, рахуючи свою претенсію до Василя
на 250 зр., вадіють 90 зр., разомъ 340, додаю-
ще 10 зр. складає въ депозитъ, а въ колька-
день вбашла комісія выкидати Василя съ
жінкою и дѣтьми въ хаты и въ ґрунтъ и
впровадила Гершко въ поєзднье. И такъ за
50 зр. позиченыхъ Гершко стаъ господаремъ
въ Жабью.

И чи тутъ не були-бы потрѣбній кольця лицитаційній? Наколи-бъ тѣ кольця до нѣчого болѣше не служили, въкъ щобъ на лицитаціяхъ цѣну купна подбивати, то заслу

иъ була-бы иже велика, бо занятоаному все таки лишився бы якісь грошъ. Але тѣ коль-
ци мали-бъ ще другу задачу. Они не допусти-
ли-бы, щобъ сельські грунты переходили иль
чужі руки. Подумаймо, сколько то есть такихъ
должниковъ, что на разъ не мають гроша подъ
рукою на сплату своего довгу. Наколи-бъ яко
дущечка могла лишь до осени довгъ заплати-
ти, то еже ошоля можна-бъ звернути его съ
процентомъ и лешитись при батьковщинѣ, або

иначе съездомъ изъ прошлой аудиенціи. Въ съѣзде же хотѣло быть английское правительство и мнѣ посл. Арикандъ Вольтеръ лагъ Портъ и Мухтаровъ-мажи также таинѣ забѣзпечены, котрые могли бы бути султана перевозить. Дворецъ Кайсаръ Елизаветровичу, котрый бути ведалъ изъ гостини у султана, удался изъ чести перевозити его и изъ тѣхъ нарикъ буде теперь дальше дѣлать посланъ Гайдъ.

Болгарія. О внутрішній положенні въ Болгарії сдержує „N. gr. Pressе“ отъ своего кореспондента слідуючу відошбть: Помимо того, що въ цѣлій Европѣ думають, що середъ іноземнихъ обстановь спокой і порядокъ въ краю дадутся лише съ великою трудностю удержати, то я можу на чесно вважаючи, що дно не нарушено тутъ нігде порядку. Що до устроювання народу отъ часу виходу князя, то можна лише сказати, що оно єсть дуже приступлене, бо кождый чує то дуже добре, що теперішнє положеніе не дастися довго удержати і що треба конче щось зробити, щоби закінчилася теперішня пропизорія а наставъ тривалий порядокъ. Оудьба Болгарії спочиває теперъ въ рукахъ регентівъ Стамбулова и Муткурова (о Каравеловѣ иска и бесѣдѣ, бывъ державлъ єль далеку и въ великої резервѣ), але такъ они якъ и министри не суть въ силѣ направити то зло, яке настало єль виїздомъ князя. Надъ властями воїковими и цивільными верховодить іменно теперъ за богато обобѣ а нема авторитету. Виїздъ князя не викликавъ вправдѣ розладу, але все таки чує кождый, що его особа була осередкомъ, сколо котро-го все крутілось, отъ котрого все выходило, ві- що найбільша воля, найбільша дѣяльність і патріотизмъ такого Стамбулова и Радославова не суть въ силѣ заступити князя въ народъ. Рознія приключени, якій пролявились такъ въ армії икъ и середъ цивільнихъ, дають доказъ, що не достас особы, отъ котрої-бы выходила управа цѣлої державы. Австроосманській змаганія въ народѣ набрали знову нової силы черезъ торжество, яке обходжено въ Софії въ память пловдивской ре-волюції въ минувшого року. Въ день торжества отбулося вечеромъ пір въ публичномъ огородѣ, на котрому були такожь регенты Стамбуловъ и Муткуровъ а зъ министромъ Радославовъ и Иван-чевъ а кромъ того богато депутатовъ, урядниківъ, адвокатовъ и т. д. Наїбільшу сенсацію викликала бесѣда Стамбулова, въ котрой биъ за-значивъ, що Болгаре далеко скорше займають сво-имъ виовободженіемъ, якъ о ємъ подумали осво-бодителі Россіяне. Ще 50 лѣтъ тому назадъ учивъ

тучівыхъ и якъ въ нихъ мірнота від-Окуловскій, концепція якої була Стамбуловомъ. Въ самій болгарії порушено єтакожь і другій рефератъ: „О проявії греківъ і іверхності громадянства“, для погрузити въ чуже референту, а за цимъ єтакожь ви-1) Вільною Товариствомъ рускій, щоби після видаленію закономъ въ розпорядки верховини і кріслыхъ; 2) щоби при виборахъ вибирали Руслани свої голосомъ лиши юні кандидати; 3) щоби вибирали членами, чи позичкою і шинехірі; 4) вищими прави-стю, щоби оно віднесовало до цікава а Італії ви-живши о знесовніє патронату; 5) що вибирали ви-ходиці Галичина не буде вибирати ви-язь рускій; 6) відноситься до підвищенія буналу въ кождому сучасу, коли будуть при-шеві права при виборахъ; 7) що вибирали ви-зволити лиши по рускій. Въ рефератѣ на рефераторомъ д-ра Окуловскаго вибирали ви-лость такожь і селяни. Всі реферати узяли... Другій рефератъ „О проявії въ після ви-їого розвою“ мавъ п. Іларій Гирасимовичъ викотатель реальності въ Старуїнії і Солуні. Онь предложивъ відмінне товариство від-днісения промислу передъ народу, въ котрому єдігъ бы кождый приступити, хто зможеть ви-на удачъ. Вибрали отже 10 членівъ (І. Румянцевъ З Поляковъ: Щепановскаго, Вишнівськаго і Фе-доровича) до уложенія статутовъ такого ти-ства. — Третій рефератъ „Про швидкість ви-звѣрини“ мавъ пос. Рокантузъ. Болгарія повітано громкими оплесками. Розмежуваній бесѣдникомъ, принадло віче таємо. — Іри Ганкевичъ поставивъ додаткове вислові, що віче звівально пословъ до Софії і Риму ар-хівної, щоби они здавали що року виражали зъ своєї дѣяльності. Всесовніє прискіпчиво-лесно. — Правительство звітувало за після-місію д-ру Шумлянській, але єго вибіръ було зовсімъ інакше, якъ комисії въ Кюнді. Онь вправдѣ перебивавъ д-ру Окуловскому, жи-тихо і черезъ предводителя, а коли роз-спілкувалися то говорили

Болгаръ одинъ квлауръ зъ атоньоки горы ихъ родной исторіи и розказувавъ имъ про ихъ народного царя и ихъ геройствъ. Теверъшій освободителъ, Россілие, освободили Болгарію лишь въ своихъ власныхъ цѣляхъ въ Рoooїя стремить теперь лишь до того, чтобы Болгарію загорнути. Въ дальшой беѣдѣ заиѣтвъ Стамбуловъ, что Болгаре не могутъ такъ довго уважати себѣ освобожденными, доки всѣ части Болгаріи вразъ оѣ мѣстами Адріанополемъ и Охридою не будутъ разомъ сполученій, бо що Болгаре пьнують нынѣ въ Софиї, Тръновѣ и Филиппоцполи, то не значить що Болгарія есть освобожденою и сполученою. Беѣдникъ доказувавъ дальше, що кожда сила, котра хотѣла придушити болгарске почутъе народне, разбилася вѣ-разъ о то почутъе народне и о болгарскій патріотизмъ. Беѣду сю принято громкими окликами а агенты дипломатичий повѣдомили о нѣй заразъ телографично свои правительства.

О прѣздѣ ген. Каульбарса до Софіи доно-
сятъ теперь вѣдь газеты, що онъ выступає не яко
агентъ дипломатичный, а проото яко комиссаръ,
присланый туды Россію. По его приѣздѣ до Со-
фіи отбувоя въ его честь пиръ въ домѣ россій-
скаго консульства, на котрый запрошено 30 о-
собъ. Зъ представителѣвъ болгарскихъ партій не
явився на пирѣ никто кромъ одного Цанкова. —
Консуля россійскаго Неклюдова откликаю въ Со-
фіи а на его мѣсце покликано Ингельштега зъ
Филизополя. — Недавно бѣгло слою було болгар-
ское правительство до правительства сербскаго, чи
оно хотѣло бы ввойти въ добрыя отношенія съ Бол-
гарію. На то отповѣдѣ король Миланъ, що онъ
готовъ бы на то згодитися на той подставѣ, на
котру вказавъ ше кн. Александеръ. Правитель-
даній дотеперь лосы межи своимъ землемѣ-
дня 30 жовтня еще продавали, а какъ вѣдь
ниакихъ выглядѣвъ на дальшу разпродажу, та-
шъ узысканій, якъ и нерозродившіе до 30 жовтня
1886 тымъ певнѣйше падостави, що въ тун-
нѣмъ случаю незверненій до дня 30 жовтня лосы
будуть уважаній за проданій, бо по тун-
того речинца обовязався Видѣть вѣдь верши-
нїй лосы отдать домашній комиссаръ у вѣдь в-
три вже бѣтъ 1 вересня нашими людми зем-
ются, и для того на случай опознання съ лосами
нерозродившихъ дообовъ бувъ бы фондъ вѣдь в-
раженый на велики отраты. Огъ Вадиму фунду-
вогого комитету лотерійного. — Перемиль в-
вересня 1886.

котру вказавъ що кн. Александеръ. Правительство болгарске запытувало отже течерь знову, чи Сербія згодилась-бы на то, щобы д-ръ Страньокій бувъ представителемъ болгарокимъ въ Сербії. Правительство сербоке згодилось на то. Д-ръ Страньокій выѣде сими днями въ спеціальнй місії до Болгарії.

НОВИНКИ

— Въчо окружие въ Коломыи выпало въ загалъ дуже добре. День передъ въчемъ т. е. во второкъ дня 28 о. н. отбулоя забава съ танцами на дохдъ мѣсцевой буромъ и Народного Дому въ Коломыи. Въ середу о назначеной годинѣ отбулоя въ иѣской церкви богослужение, по котрому участники въча зачали збиратися на мѣсци въча въ великомъ будынку, що мѣститоя въ мѣкому огородѣ. Участниковъ на сѣмъ въчу было менше якъ въ Коосовѣ, але все таки число ихъ доходило до 600. Явилося богато священиковъ и интелигенціи свѣтскими, такожь дуже богато селянъ, але мало мѣщанъ. Коломыйскихъ мѣщанъ было насть дуже мало. Наибольше селянъ явилося въ Жабъї а за то мало селянъ въ сельѣ поблизъкихъ. Въ загалъ было наибльше селянъ въ повѣтѣ коломыйскаго и коосовскаго, въ повѣта падвѣрниньского не было жайже вѣкого. Явилося такожь и колькохъ Поляковъ а мѣжъ ими властителъ колонъ и. Василівскій и Федоровичъ. Въче от-

I. и С. КЕССЛЕРЪ

въ Бернъ

(Морава)

улица Фердинанда ч. 22

посыпне за послѣплатою: *)

10 метр. черного териа, подобно широкого зр.	4
10 " кашмиру у всіхъ барвахъ подв. шир.	4
10 " драйтратъ, тацкій	2
10 " калінукъ, найновішій взорець	3
10 " бархантъ, найкрасіший взорець	3
10 " матерія на шляфроки въ кратки	2
3/4 " матерія на зим. одѣжь мужеску, модий	3
3/4 " матерія на плащъ отъ дощу	5
1 останокъ 10—12 м. дивановъ на помбель	3
1 заслона съ джуты турец. взоръ комплекцій	2
1 гарнит. джутов., 1 обрусъ и 2 одвала	3
1 гарнит. рипсов., 1 " и 2 "	4
1 стеблюване одвала до спана, тацкій	3
1 простирало 2 м. довгі	1
1 свинникъ 2 м. довгій	—
3 обрусы, льняний, білі, червоній, жовтій 10/4 "	2
6 серпетль льнянихъ 4/4	1
6 ручниковъ льнянихъ Іа зр. 1·80 На	1
1 штука полотна довгого (28 вѣд. лікт.)	4
1 " шифону 30 вѣд. ліктовъ	5
1 " вебі кингъ 30 в. л. Іа зр. 7 — На	5
1 " канапасу 30 вѣд. лікт.	5
1 " градлю дамаст. 30 в. л. Іа зр. 7·50 — На	5
1 " оксфорду 30 в. л. (ческ. фабр.)	4
1 " моравскій бархантъ синій черв. брун. зр. 5 білій	6
3 дамскій сорочки зъ шифону богато вишивани	2
6 дамскихъ сорочокъ зъ бавови. полот. съ зубціями	3
3 нічній корсеты богато украш. Іа зр. 4 — На	1
3 спідниці вильц. богато обшивани, червоній сівій, дрань	3
6 запасокъ зъ оксф., сырого полотни, кретону	1
6 зимов. панчохъ, чиненыхъ, всякої барви	1
1 дамскій жакетъ зъ вовни овечої въ всѣхъ барвахъ модный	2
1 спідниці чищеніа всякої барви съ бордірами	1
1 кілатавска сорочка муж. біла Іа зр. 1·80 — На барвна	1
6 ковітруковъ стоячихъ и викладанихъ зр. 1 З пары маншетовъ	1
3 оксфор. сорочки для роботницівъ Іа зр. 2 — На	1
3 пары калесоновъ бархантовыхъ або Кроазе Іа зр. 2·50 — На	1
6 зимовихъ скарпітокъ рознобарвныхъ	1
1 англійск. плець до подорожи 3·5 м. довг. 1·6 и. шир.	4
3 водний краватки атласові широкій вузкій Іа 75 кр. На	1

Цѣнники и взорцѣ даромъ и франко.
Недогодне пріимаєся назадъ зовсімъ радо.

*) Для Всехъ духовенства, высшихъ урядниковъ и другихъ вѣродостойныхъ особы на выражане жаданье и безъ послѣплаты.

1730 6—20

Медовники, сухарки, бисквиты, печива зъ фабрики А. Чиньского въ Ярослави, нагородженіемъ 19 медалями на выставахъ краевихъ и межинародныхъ, можна достать въ власныхъ складахъ: Krakowъ, Suckowъ № 23; Lvovъ, ul. Galicka 8; Peremyslъ, ul. Franciscanska, якъ такожъ у всѣхъ торговихъ коріянкахъ.

Цѣнники на жаданіе безплатно и франко.

Аналізованій проф. Б. Гофманъ Гигієніческий Медовникъ вынаходу Л. Чиньского єсть дуже смачної сиропізничної посіквої и певнимъ средствомъ до усуненія недугівъ організму трахеїи, якъ: угробъ, гемотрофъ, анемія, падубъ, крові, пажигъ жодука и хижокъ, згага, здуть, бѣбіваніе, несмакъ; побудує апетитъ, поправляє вигляданіе много до вчитерівськихъ прописей.

Медовники гигієніческий порукають, найменшій спеціалістъ, а що лічебній спосіб погоджають аптеки, афто же подать поїздъ аптеки фабрикъ. Достати можна у всѣхъ торговихъ коріянкахъ и аптекахъ. Ціна за штуку 20 кр.

Важно для особы, що ведуть сидяче життя; для особы діткінськихъ недугами повстаними зъ лікарного тракенія; и для рокомілісентовъ. Обшпара брушура, подача рады и показу до стереженія отъ недугу повстанихъ зъ лікарного тракенія, написана докторомъ специалістомъ вынайденимъ фабрики медовникъ Л. Чиньского въ Ярослави, и розподілена вгодомічнимъ-ся даромъ и франко.

1709 26—7

Сирота Русинка

шукаль місце въ домѣ сиротиць або вищої русинськї дівч. до заміти въ господарстві — постіль зручність въ шато — або до уділування діткамъ почат. 1755 кілька наукі. 3—3

Близька відомостъ въ Редакції "Ділъ".

Въ институтѣ науково-виховуючимъ

Марія Єльської

и въ дому кн. Сандія ул. Оссолянській відъ вѣтъ ул. Тихон пріимаються записи черезъ центральний вересень такъ до осінніхъ кінців школи видають, якъ и за вищі курси підготовлюючи до великіхъ испитівъ учитель склахъ.

При інститутѣ відкривається такожъ курсъ Фреблевскій.

Учениці на жаданіе можуть учатися такожъ въ языку рускому.

1746 6—7

Конкуренція!

Ретельна

Приборы штукі, до писаки, малюнки и рисунки;

Пантера на листи, для каміонікій и до пакунку;

Образы, золоті и чорні до рамъ листинці,

Міль, перууми и великий дробінокъ.

Галантерій вироби сільяній, деревяній, въ кости, шибри, паперій

Зъ великихъ плодів штукі и пріори, зъ металю в буртиковій

Альбузи, касети — портмонети, підгарнікі в ляльки,

Зеркалья, грекі, — штоти піхвири в ошинки.

Ножиці, ножи, — кутири до дороги и ременікі до підлобъ

И великий іншій красні річи и хосини,

Котушки годі вибрати, може часінки.

Хто однакоже ласкає, може перекошити

Шо, якъ дешево и въ любому виборі може у насъ дістати

Прибори загальні викупу

и атей ціль фірмою

Михаїла Бекера

у Львовѣ ул. Коперника ч. 8.

після викупу викупу викупу

Призначаються футри на зало до пороховані.

Призначаються прихильні памати П. Т. Радимічуєві

глубокими поважаніемъ

Михаїла Бекера, купівця.

1749 5—0

після викупу викупу викупу

Призначаються до викупу викупу викупу